COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ
din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

H O T Ă R Â R E A nr. 3-166/2026 din 21 octombrie 2026 cu privire la examinarea contestației domnului Nicolae Daniliuc împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 23 iulie 2026, emisă în privința procurorilor, Alina Vochin și Oleg Gavriliță

Președintele ședinței: *Alexandru Lozan*
Membrii Colegiului prezenți: *Viorel Beiu, Eugenia Zubco, Constantin Șușu, și Vitalie Sîli*
Membrul-raportor: *Eugenia Zubco*
examinând, *în procedură scrisă și ședință publică,* fără citarea părților, contestația domnului Andrei Popa împotriva deciziei examinând, în procedură scrisă și ședință închisă, fără citarea părților, contestația domnului Nicolae Daniliuc împotriva deciziei inspectorului-șef Mircea Roșioru din 23 iulie 2026, prin care a fost respinsă ca vădit neîntemeiată sesizarea înregistrată în procedura nr. 201s/26 privind acțiunile procurorilor Alina Vochin și Oleg Gavriliță, audiind informația prezentată de membrul-raportor Eugenia Zubco, Colegiul de disciplină și etică, –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele cauzei și parcursul procedural

1. La 15 iulie 2026, Nicolae Daniliuc a depus la Consiliul Superior al Procurorilor sesizarea nr. xxxx, prin care a solicitat sancționarea disciplinară a procurorului-șef interimar al Secției proceduri contencioase, contravenționale și implementare CEDO, Oleg Gavriliță, și a procurorului din aceeași secție, Alina Vochin. La 22 iulie 2026, sesizarea a fost înregistrată la Inspecția procurorilor cu nr. xxxs/26 și repartizată spre examinare inspectorului-șef Mircea Roșioru prin dispoziția nr. xxx.

2. Potrivit deciziei Inspecției, la 7 mai 2026, la Procuratura Generală a fost înregistrată plângerea nr. xxx, prin care Nicolae Daniliuc solicita începerea urmăririi penale în privința judecătorilor Curții Supreme de Justiție Oxana Parfeni, Ion Munteanu și Gheorghe Stratulat, invocând art. 327 din Codul penal și dezacordul cu o încheiere adoptată într-un litigiu civil privind repararea prejudiciului moral.

3. La 11 mai 2026, plângerea a fost transmisă secției competente a Procuraturii Generale, prin rezoluția adjunctului Procurorului General Sergiu Brigai, iar examinarea acesteia a fost încredințată procurorului Alina Vochin.

4. Prin ordonanța din 13 mai 2026, Alina Vochin a refuzat primirea plângerii pentru examinare în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală. Potrivit motivării redate de Inspecție, adresarea petiționarului exprima dezacordul autorului cu soluția judiciară, fără descrierea unei fapte concrete și fără argumente care să susțină o presupunere rezonabilă privind săvârșirea unei infracțiuni de către judecători. Copia ordonanței a fost expediată autorului sesizării prin adresa din 14 mai 2026.

5. La 25 mai 2026, Nicolae Daniliuc a contestat ordonanța la Procuratura Generală. După exercitarea controlului ierarhic superior, Oleg Gavriliță a respins plângerea ca neîntemeiată prin ordonanța din 8 iunie 2026. Soluția și modalitatea de contestare i-au fost comunicate autorului prin adresa din 9 iunie 2026. Inspecția a verificat expedierea corespondenței prin extrase din sistemul E-CANCELARIA.

6. La 19 iunie 2026, autorul a contestat cele două ordonanțe în condițiile art. 313 din Codul de procedură penală. Potrivit deciziei Inspecției, prin încheierea irevocabilă din 17 iulie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, în dosarul nr. xx-xxxx/2026, plângerea petiționarului a fost respinsă ca neîntemeiată.

7. Prin decizia din 23 iulie 2026, inspectorul-șef Mircea Roșioru a respins sesizarea ca vădit neîntemeiată, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, pe motiv că faptele invocate nu fac referință la abateri disciplinare. Inspecția a reținut existența actelor motivate, comunicarea lor, exercitarea căilor de contestare și lipsa unor elemente care să indice acțiuni iraționale, neargumentate ori săvârșite cu rea-credință.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

8. Nicolae Daniliuc a formulat contestația la data de 27 iulie 2026, înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor cu nr. xxxx din aceeași dată și la Colegiul de disciplină și etică cu nr. xxx din 29 iulie 2026, solicitând admiterea acesteia și sancționarea procurorilor Alina Vochin și Oleg Gavriliță.

9. Contestatarul susține că inspectorul-șef nu a efectuat verificări concrete pentru elucidarea faptelor și s-a limitat la invocarea lipsei competenței organelor disciplinare de a aprecia legalitatea și temeinicia actelor procurorilor. În opinia autorului, concluzia potrivit căreia sesizarea nu se referă la abateri disciplinare este nejustificată și reflectă o examinare formală.

10. Autorul afirmă că procurorii ar fi refuzat nelegal primirea și examinarea plângerii din 7 mai 2026 și nu ar fi cercetat complet și obiectiv împrejurările reclamate. Acesta invocă art. 19, 254, 263, 265 și 274 din Codul de procedură penală și susține că plângerea impunea examinarea în procedura penală și adoptarea unei ordonanțe motivate în condițiile art. 274.

11. Contestatarul precizează că plângerea împotriva judecătorilor privea încheierea din 4 mai 2026 și invoca atât art. 307, cât și art. 327 alin. (3) din Codul penal. Acesta susține că art. 265 din Codul de procedură penală impunea primirea plângerii, iar procurorii nu puteau refuza examinarea ei în ordinea art. 274. Totodată, afirmă că semnase plângerea și își asumase răspunderea pentru conținutul acesteia, astfel încât invocarea art. 263 alin. (7) era, în opinia sa, nejustificată. Autorul consideră că procurorii trebuiau să îl audieze și să consemneze declarațiile într-un proces-verbal semnat de el.

12. Autorul reclamă lipsa răspunsurilor la întrebările privind temeiurile și presupusele interese ale judecătorilor în adoptarea soluției contestate. El apreciază ordonanțele procurorilor ca superficiale și invocă obligația motivării, cu referire la cauzele Suominen împotriva Finlandei, Fomin împotriva Moldovei, Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, Brennan împotriva Regatului Unit și Mătăsaru și Savițchi împotriva Moldovei, precum și la pct. 22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 3 din 9 iunie 2014. În interpretarea sa, aceste repere impuneau cercetarea efectivă a faptelor și un răspuns la argumentele esențiale.

13. Contestatarul pune la îndoială imparțialitatea procurorilor și solicită clarificarea intereselor care ar fi determinat soluțiile lor. El califică acțiunile acestora drept abuz de putere sau de serviciu și exces de putere ori depășire a atribuțiilor de serviciu, cu trimitere la art. 327 alin. (3) și art. 328 alin. (3) din Codul penal. Aceste calificări reprezintă susținerile autorului contestației.

14. Autorul contestă temeiurile juridice ale actelor procurorilor și susține că acestea contravin jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, la care afirmă că a făcut trimitere într-o plângere din 11 martie 2026. În pasajele prezentate, acesta face referire și la ordonanțe din 27 februarie și 18 martie 2026.

15. Separat, contestatarul invocă Hotărârea Parlamentului nr. 39 din 8 iunie 2019 și susține că menținerea procurorilor în funcție ar contraveni acesteia, precum și art. 2 și 116 din Constituție. El formulează critici generale privind independența, pregătirea profesională și activitatea sistemului procuraturii și a secției în care activează cei doi procurori. Autorul susține că Hotărârea Parlamentului nr. 39 din 8 iunie 2019 nu a fost abrogată și continuă să producă efecte juridice, apreciind că menținerea celor doi procurori în funcție contravine voinței suverane a poporului. Aceste afirmații sunt prezentate ca argumente ale contestatarului.

16. În susținerea poziției sale, autorul reproduce dispoziții din art. 1, 3, 4, 38 și 38[1] din Legea nr. 3/2016 și invocă garanțiile dreptului la un proces echitabil și la un remediu efectiv din instrumentele internaționale menționate în contestație. Totodată, anunță intenția de a transmite actele cauzei instituțiilor Uniunii Europene. De asemenea, invocă expres art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1 și 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și art. 1, 4, 7, 8 și 116 din Constituție. Solicită Consiliului Superior al Procurorilor să clarifice la comanda cui și în interesele cui ar fi fost refuzată examinarea plângerii din 7 mai 2026.

17. În final, Nicolae Daniliuc solicită admiterea contestației, constatarea unor abateri disciplinare în acțiunile procurorilor Alina Vochin și Oleg Gavriliță, cu referire la art. 38 și 38[1] din Legea nr. 3/2016, și aplicarea sancțiunii eliberării din funcția de procuror, invocând art. 39 din aceeași lege.

III. Aprecierea Colegiului de disciplină și etică

18. Examinând decizia contestată și argumentele prezentate, Colegiul reține că motivul respingerii sesizării de către Inspecție l-a constituit lipsa unor fapte care să facă referință la abateri disciplinare. Prezenta examinare privește temeinicia acestui motiv, în raport cu conduita concretă imputată celor doi procurori.

19. Colegiul constată că plângerea din 7 mai 2026 a fost înregistrată, repartizată și examinată, fiind adoptată ordonanța din 13 mai 2026. În consecință, susținerea privind refuzul oricărei examinări nu este confirmată de parcursul procedural descris în actele verificate. Refuzul primirii plângerii în procedura solicitată de autor reprezintă soluția procesuală contestată și trebuie distins de omisiunea de a da curs unei adresări.

20. Colegiul reține că dezacordul autorului cu acțiunile procurorilor Vochin și Gavriliță privește în principal temeiurile refuzului și aprecierea caracterului penal al faptelor reclamate. Aceste aspecte au fost supuse controlului ierarhic superior, prin ordonanța din 8 iunie 2026, și controlului judecătoresc, încheiat prin încheierea din 17 iulie 2026. Procedura disciplinară nu conferă Colegiului competența de a anula aceste acte ori de a dispune începerea urmăririi penale.

21. Existența controlului procesual nu exclude, prin ea însăși, examinarea disciplinară a conduitei unui procuror. În prezenta cauză însă, din elementele consemnate în decizia Inspecției și din argumentele prezentate în contestație nu rezultă o conduită distinctă care să indice încălcarea imputabilă a obligațiilor profesionale, intenție ori neglijență gravă. Colegiul nu întemeiază concluzia exclusiv pe existența

încheierii judecătorești, ci și pe verificările privind examinarea plângerii, motivarea soluțiilor și comunicarea lor.

22. Critica privind caracterul formal al verificării nu este confirmată de conținutul deciziei contestate. Inspecția a stabilit succesiunea adresărilor, repartizarea lor, actele adoptate, expedierea corespondenței și rezultatul controlului judecătoresc. Aceste constatări răspund susținerilor privind pretinsa neexaminare a plângerii de către procurorii Vochin și Gavrilița și pretinsa lipsire a autorului de acces la justiție.

23. Invocarea articolelor din Codul de procedură penală și calificarea faptelor prin trimitere la art. 327 și 328 din Codul penal nu demonstrează, prin ele însele, existența unei abateri disciplinare. Autorul nu indică, în argumentele prezentate, elemente concrete care să susțină existența unui interes personal, a unei influențe externe ori a unei înțelegeri între procurori. Suspiciunile exprimate de autorul contestației nu înlocuiesc identificarea unei conduite pretins disciplinare și a împrejurărilor care o susțin.

24. Colegiul a examinat și criticile privind semnătura autorului, explicarea răspunderii pentru o plângere intenționat calomnioasă și neefectuarea audierii sale. Aceste susțineri privesc modul de aplicare a normelor procesuale în soluționarea plângerii. Simpla existență a semnăturii nu dovedește că soluția procesuală a fost determinată de rea-credință, iar neefectuarea audierii, invocată fără alte împrejurări care să individualizeze o conduită disciplinară, nu demonstrează prin ea însăși o asemenea abatere. Legalitatea ordonanțelor a constituit obiectul căilor de control exercitate de autor.

25. Referirile la obligația motivării și la jurisprudența europeană exprimă critica autorului față de suficiența răspunsului primit. Colegiul reține însă că Inspecția a identificat rațiunea soluției procurorului: lipsa descrierii unei fapte concrete care să susțină presupunerea rezonabilă de săvârșire a unei infracțiuni, dincolo de dezacordul cu soluția judiciară. Autorul nu a indicat în contestație împrejurări suplimentare care să demonstreze că această motivare a fost folosită cu intenție sau din neglijență gravă pentru încălcarea drepturilor sale. Trimiterea la hotărârile menționate nu constituie, singură, o dovadă a faptelor disciplinare individuale.

26. Referirile din contestație, la actele din februarie și martie 2026 și la jurisprudența europeană nu stabilesc, în pasajele prezentate, legătura concretă dintre acele acte și o abatere disciplinară aferentă examinării plângerii din 7 mai 2026. Nici reproducerea normelor privind abaterile disciplinare și formele vinovăției nu suplinește această legătură.

27. Criticile generale privind sistemul procuraturii, interpretarea Hotărârii Parlamentului nr. 39 din 8 iunie 2019 și afirmația că procurorii trebuiau să își prezinte demisia nu individualizează o abatere disciplinară în examinarea plângerii autorului. Intenția de a sesiza instituțiile europene reprezintă poziția contestatarului și nu influențează aprecierea faptelor deduse examinării. Susținerea privind menținerea efectelor Hotărârii Parlamentului nr. 39 din 8 iunie 2019 și enumerarea dispozițiilor constituționale și internaționale nu sunt însoțite de împrejurări concrete suplimentare care să individualizeze o abatere a procurorilor în această cauză. Întrebările privind presupuse comenzi sau interese reiau suspiciunile autorului, examinate mai sus, fără să identifice elemente factuale care să le susțină.

28. Colegiul concluzionează că argumentele prezentate nu înlătură constatările Inspecției privind lipsa unor elemente de natură disciplinară în faptele reclamate. În

consecință, solicitarea de aplicare a sancțiunii eliberării din funcție nu are suport în constatările cauzei, iar contestația urmează a fi respinsă, cu menținerea deciziei din 23 iulie 2026.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și al pct. 86–88, 89 lit.a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23 decembrie 2025, cu modificările ulterioare, Colegiul de disciplină și etică, cu 5 6 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge contestația domnului Nicolae Daniliuc împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 23 iulie 2026.

2. Se menține decizia inspectorului-șef Mircea Roșioru din 23 iulie 2026, prin care sesizarea lui Nicolae Daniliuc, înregistrată în procedura nr. xxxs/26, privind acțiunile procurorilor Alina Vochin și Oleg Gavriliță a fost respinsă ca vădit neîntemeiată, pe motiv că faptele invocate nu fac referință la abateri disciplinare.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, în directoriul Colegiului de disciplină și etică, subdirectoriul Hotărâri.

4. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

Președinte al Colegiului
de disciplină și etică ***semnat*** **Alexandru LOZAN**